

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 1Csp/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122410979
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Makovníková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6122410979.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Zuzanou Makovníkovou v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom kancelárie Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., XXX XX D. E. F., zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom kancelárie Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, v konaní o zaplatenie 16.604,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca (do 02.07.2021 podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) sa žalobou podanou dňa 29.08.2022 na Okresný súd Banská Bystrica domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške istiny 16.604,18 eur, spolu s úrokom, s úrokom z omeškania a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. Žalobca v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka uzavreli dňa 02.12.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1929990878 – zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 19.400 eur. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný na výzvu nereagoval a žalobca dňa 25.01.2021 vyhlásil úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti vykonal žalovaný úhrady, ktoré boli započítané na istinu a ktoré sú špecifikované v žalobe. Žalobou si žalobca uplatňuje celkovo istinu vo výške 16.604,18 eur, zmluvný úrok vo výške 5,90 % ročne z istiny vo výške 4.070,37 eur. Úrok z omeškania od dátumu poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 12,81 eur. Zákonný úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti do dátumu poslednej úhrady vykonanej žalovaným vo výške 1.175,38 eur. Zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.586 eur od 17.06.2022 do zaplatenia. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 398,36 eur.

2. Na preukázanie svojho nároku predložil žalobca: prehľad mesačných splátok, doručenkú zo dňa 28.01.2021, aktuálny stav úveru ku dňu 31.07.2022, ePotvrdenku – rozpis zásielok zo dňa 04.08.2022, podací hárok č. G. zo dňa 29.12.2020, výňatok zo sledovania zásielok na webovej stránke Slovenská pošta – sledovanie zásielky č H., podací hárok č. G. zo dňa 26.01.2021, predžalobná výzva zo dňa 29.07.2022, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.01.2021, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.12.2020, zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 02.12.2019, tabuľa

z výpočtom zákonného úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 02.12.2019. V žalobe žalobca poukázal aj na dokumenty: všeobecné obchodné podmienky uložené v registri OpP Okresného súdu Banská Bystrica pod č. 1OpP/78/2017, obchodné podmienky uložené v registri OpP Okresného súdu Banská Bystrica pod č.1OpP/78/2017 a sadzobník uložený v registri Okresného súdu Banská Bystrica č. 1OpP/78/2017.

3. Žalovaný namietal, že zo strany žalobcu boli porušené ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere, kedy žalobcom pri uzatváraní zmluvy nebola skúmaná bonita žalovaného. Ďalej namietal, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, konkrétne neobsahuje náležitosť podľa § 9 od. 2 písm. g), a teda úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a podľa § 9 ods. 2 písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a teda celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný ďalej namietal, že výzva na splatenie dlžnej časti úveru, ako aj výzva na úhradu dlžnej časti úveru, ktoré je možné považovať za výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka je možné pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Ďalej má žalovaný za to, že žalobca nepreukázal doručenie upozornenia – výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, teda výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko poštový podací hárok nepreukazuje doručenie uvedenej výzvy. Žalovaný navrhol, aby súd preskúmal, či na základe upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 28.12.2020 bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou zročnou 15.10.2020, pre omeškanie ktorého bola zrejme vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V tomto smere poukázal na právny názor Okresného súdu Košice I. zo dňa 03.05.2022, vyjadrenie v rozhodnutí sp. zn. 38Csp/299/2021. Súčasne poukázal na Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 15.06.2022 sp. zn. 7CoCsp/32/2022, a to teda k náležitostiam predžalobnej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy hlavne poukázal na rozhodnutia alebo vetu obsiahnutú v tomto rozhodnutí, „...je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bola konkretizovaná, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje predčasné právo zosplatnenia úveru“. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to pre neurčitosť právneho úkonu s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej Zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti zosplatnením z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžité zosplatnenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako si ho uplatnil v žalobe.

4. K namietanému konaniu, kedy nebola s odbornou starostlivosťou skúmaná a posudzovaná schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver žalobca poukázal na znenie § 7 ods. 24 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere v spojení s opatrením Národnej banky Slovenskej republiky č. 10/2017, konkrétne § 2 ods. 11. K namietaniu nedostatkov úverovej zmluvy, t.j. absencia výpočtu úrokovej sadzby a absencia predpokladov pre výpočet RPMN (ročná percentuálna mieru nákladov) uvádza, že tieto obsahuje zmluva v bode 2.2 ako aj v prílohe k zmluve a odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cbo/182/2020. K namietanej neplatnosti výziev podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka nesúhlasí. Súčasťou zmluvy sú aj jednotlivé splátky, ktoré môže dlžník jednoducho identifikovať, v tomto prípade poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 640/2014.

5. Podaním doručeným súdu dňa 11.11.2025 žalobca navrhol, že v prípade ak súd neprizná žalobcovi nárok, aby posúdil návrh žalobcu v rozsahu nezaplatených a splatných splátok, ktoré sú súčasťou žalobného návrhu a vyplývajú priamo z uzavretej úverovej zmluvy. S tým, že je povinnosťou prvoinštančného súdu posúdiť celý návrh a skúmať ho aj po zohľadnení neplatnosti zosplatnenia. Samotná skutočnosť prípadnej neplatnosti zosplatnenia totiž nemá vplyv na podstatu ani existenciu zmluvného nároku, nakoľko skutkovým a právnym základom nároku žalobcu je zmluva o spotrebiteľskom úvere a porušenie povinnosti žalovaného plniť z tejto zmluvy. Žalobca preto navrhol, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť dlžnú sumu vo výške 7.387,81 eur spolu s ročným úrokom z omeškania, z jednotlivých splátok a z ich jednotlivých dní splatnosti do zaplatenia. V nadväznosti na uvedené poukázal na závery prezentované v rozhodnutí Krajského súdu v Nitre v uznesení sp. zn. 8CoCsp/9/2025 zo dňa 16.07.2025.

6. V tomto smere žalovaný poukázal, že v prípade pokiaľ by súd rozhodol v intenciách návrhu žalobcu zo dňa 11.11.2025 a priznal mu tak nárok na zaplatenie titulom nezaplatených splatných splátok porušil by zásadu „ne ultra petitem“. Súčasne poukázal na konštantnú prax odvolacieho súdu, ktorý jednoznačne zastáva názor, že ak by súd priznal doteraz neuhradené a zročné splátky, porušil by tým zásadu „ne ultra petitem“, nakoľko žalobca si uplatňuje nárok na základe zosplatnenia a tak nemožno priznať nárok na inom skutkovom základe než, na tom ako ho vymedzil žalobca v žalobe. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/12/2024, kde vystupovali totožný účastníci konania, kde Krajský súd zamietol žalobu v celom rozsahu práve pre porušenie zásady „ne ultra petitem“.

7. Súd podanie žalobcu doručené dňa 11.11.2025 posúdil ako návrh na zmenu žaloby spočívajúcu v podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností. Žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému z titulu predčasne zosplatneného úveru. Žalobca žalobu vymedzil na skutkovom základe uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného na plnenie titulom nezaplatených a splatných jednotlivých splátok, konkrétne od 25.11.2022 do 25.10.2025. Súd má za to, že v tomto prípade žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok. Žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru. V podaní doručenom dňa 11.11.2025 si žalobca uplatnil svoju pohľadávku splatných splátok od 25.11.2022 do 25.10.2025. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), pričom zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu predstavuje zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ. Žalobca si uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, a preto nemohol súd posudzovať nárok ako plnenie jednotlivých splatných mesačných splátok, nakoľko by išlo o úplne odlišný nárok (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení), pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ustanovenia § 294 CSP prípustná.

8. Súd dospel k záveru, že žalobca sa domáha zmeny žaloby, túto s poukazom na ustanovenie § 294 CSP nepripustil. Súd rozhoduje o nepripustení žaloby ex lege, automaticky potom čo v spotrebiteľskom spore kde na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ identifikuje zmenu žaloby. Keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, kde na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ s poukazom na ustanovenie § 294 CSP je zmena žaloby neprípustná. Súd tak uznesením vydaným na pojednávaní dňa 24.11.2025 nepripustil zmenu žaloby. Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, podľa ktorého: „vychádzajúc z opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným, a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majú za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), naviac s ochranou slabšej strany, ktorou bol Žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo Žalovaného na spravodlivý proces.“

9. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako zákon „o spotrebiteľskom úvere“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet

spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

13. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľskom úvere, Na účely tohto zákona sa rozumie, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľskom úvere, Na účely tohto zákona sa rozumie, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 7 ods. 24 zákona o spotrebiteľskom úvere, ustanovenia odsekov 19 až 23 sa nevzťahujú na a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver“) alebo na zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je navýšenie výšky spotrebiteľského úveru (ďalej len „navýšený úver“), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov,

b) spotrebiteľský úver zabezpečený podľa osobitného predpisu,17tb) ktorého hodnota zabezpečenia je počas celej lehoty splatnosti úveru minimálne 100 % zo zostatkovej hodnoty tohto spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 2 ods. 11 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017, limit ukazovateľa schopnosti splácať podľa odsekov 1 až 5 sa nevzťahuje na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden existujúci spotrebiteľský úver alebo úver na bývanie alebo viac existujúcich spotrebiteľských úverov alebo úverov na bývanie, alebo ak ide o zmenu zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúcu v navýšení výšky spotrebiteľského úveru, ak v týchto situáciách výška poskytnutého spotrebiteľského úveru neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov o nižšiu z týchto hodnôt: a) suma 2000 eur, b) suma zodpovedajúca 5 % súčtu zostávajúcich výšok týchto existujúcich úverov.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľskom úvere, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľskom úvere, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

20. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.10.2024 (ďalej ako „OZ“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ, obchodníkom je osoba, ktorá v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z nej vyplývajúcim záväzkom alebo pri obchodnej praktike koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo povolenia, a to aj prostredníctvom inej osoby, ktorá koná v jej mene alebo na jej účet.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z nej vyplývajúcim záväzkom alebo pri obchodnej praktike nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo povolenia.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Súd mal za preukázané, že žalobca v postavení veriteľ a žalovaný v postavení dlžníka uzavreli dňa 02.12.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Účelom úveru bolo refinancovanie resp. vyplatenie úveru žalovaného voči Slovenská sporiteľňa, a.s. vo výške 18.503 eur. Žalobca výzvou zo dňa 28.12.2020 upozornil žalovaného, že neeviduje úhradu splatného záväzku zo zmluvy o úvere a „V zmysle ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení upozorňuje, že ku dňu 28.12.2020 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 901,86 eur, pozostávajúcej z omeškania splátky vo výške 892,86 eur, poplatkov vo výške 9 eur a poistného 0 eur.“ a „V prípade ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od Vás úhradu celej úverovej pohľadávky.“ Následne žalobca pristúpil ku dňu 25.01.2021 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a túto skutočnosť oznámil žalovanému vo výzve zo dňa 25.01.2021.

29. S podacieho hárku mal súd za preukázané, že žalobca predmetnú výzvu zo dňa 28.12.2020 podal na poštovú prepravu dňa 29.12.2020 a žalovaný túto podľa údajov z portálu Slovenskej pošty „sledovanie zásielok“ (kedy na základe jedinečného čísla zásielky vyplývajúceho z podacieho lístku je možné vyhľadať zásielku aj s údajom o jej doručení resp. nedoručení) prevzal dňa 31.12.2020. Výzva zo dňa 25.01.2021, ktorá obsahovala oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ku dňu 25.01.2021 bola žalovanému doručená podľa predloženej doručenkovej dňa 28.01.2021. Žalobca ku dňu 25.01.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného, aby uhradil celkovo sumu vo výške 18.535,76 eur. Zo skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré nebolo žalovaným popreté, mal súd za preukázané, že žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti vykonal v prospech žalobcu úhradu:

- dňa 27.01.2021 sumu vo výške 539,31 eur
- dňa 01.03.2021 sumu vo výške 179,77 eur
- dňa 12.04.2021 sumu vo výške 359,54 eur
- dňa 24.05.2021 sumu vo výške 70,47 eur
- dňa 16.08.2021 sumu vo výške 222,80 eur
- dňa 20.08.2021 sumu vo výške 5,69 eur
- dňa 22.09.2021 sumu vo výške 81,86 eur
- dňa 21.10.2021 sumu vo výške 93,03 eur
- dňa 15.12.2021 sumu vo výške 43,09 eur
- dňa 20.12.2021 sumu vo výške 43,09 eur
- dňa 16.06.2022 sumu vo výške 16,62 eur

Z formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 02.12.2019 podpísaným žalovaným, mal súd za preukázané predpoklady zohľadnené pri výpočte RPMN (výška spotrebiteľského úveru, výška mesačnej anuitnej splátky, celkový počet anuitných splátok, výška úrokovej sadzby, opis výpočtu RPMN). Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd za preukázané, že výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 254,99 eur vždy do 25.dňa v mesiaci, pričom prvá splátka sa mal uhradiť dňa 25.01.2020. Termín konečnej splatnosti úveru je dohodnutý na deň 25.12.2027, celková výška poskytnutého úveru 19.400 eur. Z bodu 4.8 zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že v prípade ak dlžník nebude riadne splácať úver je banka v postavení veriteľa oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka so splatením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

30. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasledovných Občianskeho zákonníka. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť poskytnutú sumu.

31. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalobcu plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal úver zosplatiť v súlade s bodom 4.8 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to listom zo dňa 25.01.2021, súd prioritne teda skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu a či bolo preukázané zosplatenie úveru. Listom zo dňa 28.12.2020 žalobca zaslal žalovanému výzvu, v ktorej žalovaného upozornil, že k 28.12.2020 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 901,86 eur a vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy v lehote 15 dni od doručenia výzvy s tým, že ak nezaplatí v tejto lehote dlžnú sumu, banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Listom zo dňa 25.01.2021 žalobca žalovanému oznámil, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru, dlžná čiastka predstavuje k tomuto dňu sumu 18.535,76 eur.

32. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplataenie celého zvyku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá tzn. musí byť z nej zrejmé, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplataenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškание s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplataenie celej pohľadávky sa vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ

v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na konkrétnu splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

33. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa § 53 ods. 9 OZ musí byť jasná a určitá aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu § 54a OZ.

34. Žalobca výzvou zo dňa 28.12.2020 oznámil žalovanému, že pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 901,86 eur, zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonne požiadavky tak, ako to má na mysli § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva na predčasné zosplatenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace. Vzhľadom na výšku v úverovej zmluve dohodnutej splátky 254,99 eur je zrejmé, že dlžná suma uvedená vo výzve zo dňa 28.12.2020 presahuje výšku jednej pravidelnej splátky. Keďže žalobca v predmetnej výzve neoznačil konkrétnu splátku, v súvislosti s omeškaním s ktorou zvažoval uplatnenie práva zosplatiť úver, znemožnil žalovanému efektívne odvrátiť hrozbu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

35. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v tomto ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 OZ. Zo znenia ustanovenia § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa ustanovenia § 565 OZ týka, t.j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým žalobca zosplatiť celý úver (teda predčasné zosplatenie), z ktorého nebolo zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úver zosplatený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ustanovenie § 37 OZ ako neplatný právny úkon.

36. Právne úkony veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ t. j. výzva – upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 28.12.2020 a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.01.2021 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony podľa § 37 ods. 1 OZ, a teda takéto úkony nemohli viesť k účinkom zosplatenia dotknutého spotrebiteľského úveru.

37. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.06.2023, ktorý v odôvodnení rozhodnutia, okrem iného uviedol, že výzvu veriteľa podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 OZ je tak nesporne potrebné považovať za právne úkony, t.j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle §

37 OZ určitost' a zrozumiteľnosť. Z prejavu vôle veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ musí byť jednoznačne, určito a zrozumiteľne zrejmé naplnenie podmienok/hypotézy týchto právnych noriem. V prípade výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa zrejmé, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa § 565 OZ, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa § 53 ods. 9 OZ uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa § 565 OZ by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne § 53 ods. 9 OZ. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s uvedeným zmyslom a účelom § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Obdobné závery sú vyjadrené aj v rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/Csp/9/2024 zo dňa 30.04.2024, bod 11 odôvodnenia.

38. Súd vychádzal aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý sa v uzneseniach sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024 a sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31.07.2024 zaoberal otázkou obsahových náležitostí upozornenia veriteľa spotrebiteľovi (§ 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024) a obsahových náležitostí na to nadväzujúceho oznámenia o zosplatnení celej pohľadávky § 565 OZ.

39. Zo znenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024 vyplýva, že pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia pohľadávky je podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR nevyhnutné, „aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.“ Najvyšší súd odôvodnil tento svoj právny záver tým, že „identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021).“ V uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024 súd prezentoval právny názor, podľa ktorého pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. K tomu súd dodáva, že v prípade, ak veriteľ v upozornení podľa § 53 ods. 9 OZ výzve dlžníka na zaplatenie celej aktuálne dlžnej pohľadávky pod následkom zosplatnenia dlhu a nešpecifikuje konkrétnu splátku, pre ktorú môže dôjsť k zosplatneniu dlhu, spotrebiteľ je uvedený do omylu, že na odvrátenie zosplatnenia je povinný zaplatiť celý splatný dlh a nie iba určitú konkrétnu splátku. To môže u spotrebiteľa, ktorý nemá dostatok finančných prostriedkov, viesť k tomu, že neuskutoční žiadnu úhradu, pretože úhradu celej dlžnej sumy si nemôže dovoliť, hoci v prípade poskytnutia korektnej informácie veriteľom by si spotrebiteľ uhradením konkrétnej splátky (a teda nižšej sumy) mohol právo splácať dlh v splátkach zachovať.

40. Zosplatnenie úveru súd vyhodnotil ako neplatné, keďže žalobca v upozornení o možnosti zosplatnenia ani v oznámení o mimoriadnom zosplatnení nešpecifikoval splátku, pre nesplnenie ktorej zosplatnil celý dlh. Nakoľko žalobca žalobu vymedzil, ako nárok na plnenie z predčasne splatného úveru, pričom však predčasné zosplatnenie úveru súd vyhodnotil ako neplatné, súd tak žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd poukazuje na závery obsiahnuté v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/16/2023 zo dňa 05.09.2023, kde súd konštatoval, že ak vo výzve pred zosplatnením a vo vyhlásení úveru za predčasne splatný žalobca určito neuviedol, pre nesplnenie ktorej splátky žiadal zaplatiť celú pohľadávku, ide o skutočnosť zakladajúcu absolútnu neplatnosť právneho úkonu (§ 37 ods. 1 OZ, § 565 OZ) a súd prvej inštancie sa ňou musí zaoberať ex offo.

41. Súd tak konštatoval, že zosplatnenie úveru v danej veci je neplatné, ide o neplatný právny úkon nemajúci žiadne právne účinky (k zosplatneniu celej pohľadávky v skutočnosti nedošlo) a pokiaľ bol v zmluve dohodnutý termín konečnej splatnosti úveru až dňa 25.12.2027, žalobca tak nie je oprávnený požadovať splatenie celého dlhu jednorazovo. Žalovanému preto naďalej zostalo zachované právo splácať poskytnutý úver v dojednaných mesačných splátkach, keďže splatnosť úveru podľa dojednaní

zmluvy o spotrebiteľskom úvere – lepšia splátka zo dňa 02.12.2019 ešte nenastala. Žalobcom uplatnený nárok tak bol predčasne podaný. Preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (I. výrok).

42. Súd sa len okrajovo a to tak, aby dal odpoveď na všetky v konaní predložené otázky, vyjadrí k námietkam žalovaného. Ten namietal, že a) žalobca neskúmal s poukazom na ustanovenie § 7 zákona o spotrebiteľskom úvere schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a po b) spotrebiteľská zmluva neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 zákona o spotrebiteľskom úvere konkrétne neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a h). K prvej žalovaným vznesenej námietke súd len poukazuje na skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému úver za účelom vyplatenie jeho záväzku voči tretiemu subjektu a to konkrétne Slovenskej sporiteľni, a.s. Preto mal súd za to, že tu bol daný predpoklad na aplikáciu § 7 ods. 24 zákona o ochrane spotrebiteľa spojení s opatrením Národnej Banky SR č. 10/2017. Čo sa týka žalovaným namietaných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne vytykaná absencia údajov podľa § 9 ods. písm. g) a písm. h). Súd mal za to, že z formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 02.12.2019, podpísané žalovaným, ktoré tvoria súčasť spotrebiteľskej zmluvy, obsahujú predpoklady použité na výpočet RPMN. Súd poukazuje aj závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.02.2021 sp. zn. 7Cdo/183/2020. Rovnako súd mal za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje aj údaj o výške úrokovej sadze a to 5,90 % ročne a formulár obsahuje údaj, že sa jedná o fixný úrok. Vzhľadom na prijaté závery sa súd viac nezaoberal ďalšou argumentáciou žalovaného. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

43. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Súd o trovách konania rozhodol na základe zásady úspechu v konaní. S ohľadom na skutočnosť, že žalobu v celom rozsahu zamietol, úspešnou stranou sporu bol žalovaný. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.